

Ալեքսանդր Ճատուրյան

Ջո՛ւր վիշտ

Ո՛վ հայ աղջիկ, անդուր դեմքով,
Դարդ մի՛ արա ու մի լար.
Մեծ օժիտով, փոքր խելքով
Երբե՛ք տանը չես սրնար:

Սերունդ ունենք ուսման տված,
Կանցնի չորս կամ հինգ տարի,
Եվ կըտեսնես շուրջդ խընթված՝
Դիպլոմավո՛ր մուշտարի...